

פרשת המן

סגולה לפרנסה

בשם **רבי מנחם מנדל מרימנוב** מובא,

כי סגולה מיוחדת לפרנסה לומר את פרשת המן, שניים מקרא ואחד תרגום, ביום שלישי בשבוע שקוראים בו פרשת בשלח.

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שתזמין פרנסה לכל עמך בית ישראל ופרנסתו ופרנסת אנשי ביתי בכללם. בנחת ולא בצער בכבוד ולא בכזוי בהתר ולא באסור כדי שנוכל לעבוד עבודתך וללמוד תורתך כמו שזנת לאבותינו מן במדבר בארץ ציה וערבה:

ד. ויאמר ה' אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנפנו תילך בתורתך אמ לא: ויאמר ה' אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנפנו תילך בתורתך אמ לא: ויאמר ה' למשה הא אנא מחית לבן להמא מן שמיא ויפקון עמא וילקטון פתגם יום ביומיה דריל דאנפנון היתכון באורתי אמ לא:

ה. והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום: והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום: ויהי ביום שתיתאח ותקנון ית דנותון ויהי על חד תרין על דילקטון יום יום:

ו. ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי ה' הוציא אתכם מארץ מצרים: ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי ה' הוציא אתכם מארץ מצרים: ואמר משה ואהרן לכל בני ישראל ברמשא ותדעון ארי יי אפיך ותכון מארשא דמצרים:

ז. ובקר וראיתם את כבוד ה' בשמעו את תלנתיכם על ה' ונחנו מה כי תלינו עלינו: ובקר וראיתם את כבוד ה' בשמעו את תלנתיכם על ה' ונחנו מה כי תלינו עלינו: ובצפרא ותחזון ית יקרא דה' פד שמיע (קדמוהי) ית תרעמותכון על מימרא דה' ונחנא מה ארי אתרעמתון עלנא:

ח. ויאמר משה בתת ה' לכם בערב בשר לאכל ולחם בפקר לשבע בשמע ה' את תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם פי על ה': ויאמר משה בתת ה' לכם בערב בשר לאכל ולחם בפקר לשבע בשמע ה' את תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם פי על ה': ואמר משה בדותן ה' לבון ברמשא בסרא למיכל ולחמא בצפרא למסבע דרשמיען קדם ה' ית תרעמותכון די אתון מתרעמין עלוהי ונחנא מא לא עלנא תרעמותכון אלהן על מימרא דה':

ט. ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני ה', פי שמע את תלנתיכם: ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני ה', פי שמע את תלנתיכם: ואמר משה לאהרן אמר לכל כנשתא דבני ישראל קריבו קדם ה' ארי שמיען קדמוהי ית תרעמותכון:

י. ויהי בדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד ה' נראה בענן: ויהי בדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד ה' נראה בענן: ותהו פד מליל אהרן עם כל כנשתא דבני ישראל ואתפניו למדברא והא יקרא דה' אתגלי בעננא:

יא. וידבר ה' אל משה לאמר: וידבר ה' אל משה לאמר: ומליל ה' עם משה למימר:

יב. שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ותשבעו לחם וידעתם כי אני ה' אלקיכם: שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני ה' אלקיכם: שמיע קדמי ית תרעמת בני ישראל מליל עמחון למימר בין שמישא תיכלון בסרא ובצפרא תשבעון לחמא ותדעון ארי אנא ה' אלקכון:

יג. ויהי בערב ותעל השליו ותכם את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה: ויהי בערב ותעל השליו ותכם את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה: ותהו ברמשא וסליקת סליו וחפת ית משריתא ובצפרא חות נחתת טלא סחור סחור למשריתא:

יד. ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק כפפר על הארץ: ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק כפפר על הארץ: וסליקת נחתת טלא והא על אפי מדברא דעדק מקלף דעדק כגיר כגלידא על ארעא:

טו. ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן ה' לכם לאכלה: ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יי לכם לאכלה: וחיזו בני ישראל ואמרו גבר לאחיהו מנא הוא ארי לא ידעו מה הוא ואמר משה להזן הוא להטא ויהב יי לבזן למיכל:

טז. זה הדבר אשר צוה ה' לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו: זה הדבר אשר צוה ה' לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו: דין פתגמא די פקיד ה' לקוטו מניה גבר לפום מיכליה עמרא לגלגלתא מגן נפשתיכון גבר לדי במשכניה תסבון:

יז. ויעשו בן בני ישראל וילקטו המרבה והממעיט: ויעשו בן בני ישראל וילקטו המרבה והממעיט: ועבדו בין בני ישראל ולקטו דאסגי ודאזער:

יח. וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: וגלו בעמרא ולא אותר דאסגי ודאזער לא חסיר גבר לפום מיכליה לקטו:

יט. ויאמר משה אלהם איש אל יותר ממנו עד בקר: ויאמר משה אלהם איש אל יותר ממנו עד בקר: ואמר משה להזן אנש לא ישאר מניה עד צפרא:

כ. ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם למשה: ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה: ולא קבילו מן משה ואשאו גבריא מניה עד צפרא ורחש ריחשא ופרי ורגו עליהזן משה:

כא. וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחס השמש ונמס: וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחס השמש ונמס: וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחס השמש ונמס: על אפי חקלא פד חמא עלוהי שמשא פשר:

כב. ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה: ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה: והוה ביומא שתיאתאה לקטו לחמא על חד תרין תרין עמרין לחד ואתו כל רברבי כנשתא וחיאו למשה:

כג. ויאמר אלהם הוא אשר דבר ה' שבתון שבת קדש לה' מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדה הנחתו לבם למשמרת עד הבקר: ויאמר אלהם הוא אשר דבר ה' שבתון שבת קדש לה' מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדה הנחתו לבם למשמרת עד הבקר: ואמר להזן הוא די מליל ה' שבתא שבת קודשא קדם ה' מחר ית די אתון עתידין למפא אפו וית די אתון עתידין לבשלא בשילו וית כל מותרא אנעו לבזן למסרת עד צפרא:

כד. ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו: ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו: ואנעו ויהי עד צפרא כמא דפקיד משה ולא סרי וריחשא לא הוה ביה:

כה. ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום לה' היום לא תמצאנהו בשדה: ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום לה' היום לא תמצאנהו בשדה: ואמר משה אכלהו יומא דין ארי שבתא יומא דין קדם ה' יומא דין לא תשכניה בתקלא:

כו. ששית ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו: ששית ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו: שפא יומין תלקטניה וביומא שביעאה שבתא לא יהי ביה:

כז. ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו: ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו: והוה ביומא שביעאה נפקו מן עמא למלקט ולא אשכחו:

כח. ויאמר ה' אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי: ויאמר ה' אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי: ואמר ה' למשה עד אימתי אתון מסרבין למשר פקודי ואורתי:

כט. ראו כי ה' נתן לכם השבת על פן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקמו ביום השביעי: ראו כי ה' נתן לכם השבת על פן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקמו ביום השביעי: חזו ארי ה' יחב לבזן שבתא על פן הוא יחב לבזן ביומא שתיאתאה לחם תרין יומין תיבו אנש תחותיה לא יפוק אנש מאתריה ביומא שביעאה:

ל. וישבתו העם ביום השבעי: וישבתו העם ביום השבעי: ונחו עמא כיומא שביעאה:

לא. ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא פזרע גד לבן וטעמו כצפיחת בדבש: ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא פזרע גד לבן וטעמו כצפיחת בדבש: וקרו בית ישראל ית שמייה מן והוא פזר זרע גדא חזר וטעמיה כאסקריטון בדבש:

לב. ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים: ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים: ואמר משה דין פתגמא די פקיד ה' מלי עמרא מניה למטרא לדריכוני בדיל דתיזונין ית לחמא די אוכלתי יתכוני במדברא באפקותי יתכוני מארעא דמצרים:

לג. ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני ה' למשמרת לדרתיכם: ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני ה' למשמרת לדרתיכם: ואמר משה לאהרן כב צלוחית חדא ותב תמן מלי עמרא מן ואצנע יתיה קדם ה' למטרא לדריכוני:

לד. באשר צוה ה' אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת: באשר צוה ה' אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת: כמא די פקיד ה' למשה ואצנעיה אהרן קדם סהדוהא למטרא:

לה. ובני ישראל אכלו את הפן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את הפן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען: ובני ישראל אכלו את הפן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את הפן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען: ובני ישראל אכלו ית מנא ארבעין שנין עד דמיתיהון לארעא ותבתא ית מנא אכלו עד דאתו לפי ארעא דכנען:

לו. והעמר עשרית האיפה הוא: והעמר עשרית האיפה הוא: ועמרא חד מן עסרא בתלת סאין הוא:

תפלה על הפרנסה

אתה הוא ה' לבדך אתה עשית את השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם ואתה הוא שעשית נסים ונפלאות גדולות תמיד עם אבותינו גם במדבר המטרת להם לחם מן השמים ומצור החלמיש הוצאת להם מים וגם נתת להם כל צרכיהם שמלותם לא בלתה מעליהם כן ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים תזוננו ותפרנסנו ותכלכלנו ותספיק לנו כל צרכנו וצרכי עמך בית ישראל המרוגבים במלוי וברוח בלי טרח ועמל גדול מתחת ידך הנקנה ולא מתחת ידי בשר ודם:

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי שתכין לי ולאנשי ביתי כל מחסורנו ותזמין לנו כל צרכנו לכל יום מחיינו די מחסורנו ולכל שעה ושעה משעותינו די ספוקנו ולכל עצם מעצמינו די מחיתנו מידך הטובה והרחבה ולא כמעוט מפעלינו וקוצר חסדינו ומזעיר גמולותינו ויהיו מזונותי ומזונות אנשי ביתי וזרעי וזרע זרעי מסורים בידך ולא ביד בשר ודם:

אם בדעתו לילך באותו יום לעסוק במשא ומתן יאמר אלו הפסוקים:

עזרי מעם ה' עשה שמים וארץ: השלף על ה' יהבך והוא יכלכלך:
שמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום: בטח בה' ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה:
הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד: כי עזי וזמרת יה ה' ויהי לי לישועה:

רבנו של עולם בדברי קדשך פתוב לאמר הבוטח בה' חסד יסובבנו. ובתיב. ואתה מחיה את כלם. ה' אלקים אמת תן לי ברכה והצלחה בכל מעשה ידי כי בטחתי בך שעל ידי מלאכתי ומשא ומתן ועסקים שלי תשלח לי ברכה שאוכל לפרנס את עצמי ובני ביתי בנחת ולא כצער בהתר ולא כאסור לחיים ולשלום ויקוים בי מקרא שכתוב

השלף על ה' יהבך והוא יכלכלך אמן: